

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเปรียบเทียบเรื่องคำซ้ำในภาษาจีนและภาษาไทยทั้ง 5 หัวข้อ พอจะสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้คือ

7.1 ชนิดของคำที่ซ้ำได้ในภาษาจีนและภาษาไทย

7.1.1 คำ 10 ชนิดในภาษาจีนและภาษาไทยส่วนใหญ่จะนำมาซ้ำได้ และซ้ำแล้วจะเปลี่ยนความหมาย ยกเว้นคำอุทานซึ่งซ้ำแล้วความหมายของคำจะไม่เปลี่ยนแปลงดังคำซ้ำหัว ๆ ไป ดังนั้นคำอุทานจึงไม่อยู่ในขอบเขตการศึกษาครั้งนี้ ส่วนคำอีก 9 ชนิด ที่นำมาศึกษา นั้น ในภาษาจีนมีคำ 7 ชนิดที่ซ้ำได้และในภาษาไทยมีคำ 9 ชนิดที่ซ้ำได้ ดังนี้

	ภาษาจีน	ภาษาไทย
1	คำนาม	คำนาม
2	คำสรรพนาม	คำสรรพนาม
3	คำกริยา	คำกริยา
4	คำคุณศัพท์	คำคุณศัพท์
5	คำกริยาวิเศษณ์	คำกริยาวิเศษณ์
6	คำบอกจำนวนนับ	คำบอกจำนวนนับ
7	คำลักษณนาม	คำลักษณนาม
8		คำบุพบท
9		คำสันธาน

จะเห็นได้ว่าภาษาจีนและภาษาไทยมีชนิดของคำที่ซ้ำได้ตรงกัน 7 ชนิด คือ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำบอกจำนวนนับ และคำลักษณนาม และในภาษาไทยมีคำที่ซ้ำได้อีก 2 ชนิดได้แก่ คำบุพบท และคำสันธาน ซึ่งคำ 2 ชนิดนี้ในภาษาจีนจะนำมาซ้ำไม่ได้เลย

7.1.2 คำชนิดต่าง ๆ ที่ซ้ำได้ในภาษาจีนและภาษาไทย มิใช่ซ้ำได้ทุกคำ คำแต่ละชนิดจะซ้ำได้มากน้อยต่างกันดังนี้

ก. คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำกริยา และคำลักษณนาม ปรากฏเป็นคำซ้ำได้เป็นจำนวนมากในทั้งสองภาษา

ข. คำนาม คำสรรพนาม และคำบอกจำนวนนับ ปรากฏเป็นคำซ้ำได้เป็นจำนวนน้อยในทั้งสองภาษา

ค. คำบุพบท และคำสันธานที่ซ้ำได้เฉพาะในภาษาไทยนั้น ปรากฏเป็นคำซ้ำได้เป็นจำนวนน้อยมาก คำสันธานในภาษาไทยที่ซ้ำได้เท่าที่รวบรวมมา มีเพียงคำเดียว

7.2 รูปแบบของคำซ้ำในภาษาจีนและภาษาไทย

7.2.1 ผู้วิจัยแบ่งคำซ้ำในทั้งสองภาษาเป็นสองประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ คำซ้ำประเภทอิสระและคำซ้ำประเภทไม่อิสระ คำซ้ำประเภทอิสระคือ คำที่ซ้ำแล้วใช้ตามลำดับได้ ไม่ต้องปรากฏร่วมกับคำใดคำหนึ่ง คำซ้ำประเภทไม่อิสระคือคำที่ซ้ำแล้วใช้ตามลำดับไม่ได้ จะต้องปรากฏร่วมกับคำใดคำหนึ่ง คำซ้ำทั้งสองประเภทในภาษาจีนและภาษาไทยจะจำแนกย่อยตามรูปแบบการซ้ำได้อีก คือ คำซ้ำในภาษาจีนแบ่งได้เป็น 7 รูปแบบ และคำซ้ำในภาษาไทยแบ่งได้เป็น 5 รูปแบบ

7.2.1.1 คำซ้ำ 7 รูปแบบในภาษาจีนได้แก่

ก. คำซ้ำประเภทอิสระ มี 3 รูปแบบคือ แบบAA แบบAABB และแบบABAB

ข. คำซ้ำประเภทไม่อิสระ มี 4 รูปแบบคือ แบบXAA แบบAAX แบบAAB และแบบXbuAA

7.2.1.2 คำซ้ำ 5 รูปแบบในภาษาไทย ได้แก่

ก. คำซ้ำประเภทอิสระมี 3 รูปแบบคือ แบบAA แบบAABB และแบบABAB

ข. คำซ้ำประเภทไม่อิสระมี 2 รูปแบบคือ แบบXAA และแบบAAB

7.2.2 ภาษาจีนและภาษาไทยมีรูปแบบคำซ้ำตรงกัน 5 รูปแบบ ได้แก่แบบAA แบบAABB แบบABAB แบบXAA และแบบAAB และในภาษาจีนมีอีก 2 รูปแบบ เป็นรูปแบบของคำซ้ำประเภทไม่มีสระคือแบบAAX และแบบXbuAA ซึ่งคำซ้ำ 2 รูปแบบนี้จะไม่ปรากฏในภาษาไทย

7.2.3 คำซ้ำแบบAA แบบAABB และแบบABAB มีจำนวนมากทั้งในภาษาจีนและภาษาไทย คำซ้ำแบบAA มีจำนวนมากที่สุดในทั้งสองภาษา คำ 7 ชนิดที่ซ้ำได้ในภาษาจีน และคำ 8 ชนิดในคำ 9 ชนิด ที่ซ้ำได้ในภาษาไทยต่างก็ซ้ำตามรูปแบบAA ได้ ชนิดที่ซ้ำไม่ได้ตามแบบAA ในภาษาไทยมีแต่คำสำนวนเท่านั้น

7.2.4 คำที่มี 2 พยางค์ในภาษาจีนบางคำซ้ำได้ 2 แบบคือ คำเต็มAB ที่เป็นคำ 2 พยางค์ จะซ้ำแบบAABB หรือซ้ำแบบABABก็ได้ คำที่ซ้ำได้ 2 แบบดังกล่าวมี 3 ชนิด ได้แก่ คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ และคำกริยา ลักษณะที่คำคำหนึ่งจะซ้ำได้หลายแบบอย่างนี้จะไม่ปรากฏในคำซ้ำในภาษาไทย

7.3 ลักษณะทางด้านเสียงของคำซ้ำในภาษาจีนและภาษาไทย

7.3.1 การลงเสียงหนักเบาของคำซ้ำ

การลงเสียงหนักของคำซ้ำ 2 พยางค์และ 4 พยางค์ในภาษาจีนและภาษาไทยต่างกันดังนี้

7.3.1.1 การลงเสียงหนักเบาของคำซ้ำ 2 พยางค์ในภาษาจีนจะเกี่ยวข้องกับชนิดของคำเต็ม คือ คำซ้ำ 2 พยางค์ที่มีคำเต็มเป็นคำนาม คำกริยา หรือคำสรรพนาม พยางค์ที่ 2 ของคำซ้ำจะไม่ลงเสียงหนัก ส่วนคำซ้ำ 2 พยางค์ที่มีคำเต็มเป็นคำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำบอกจำนวนนับหรือคำลักษณะนาม พยางค์ที่ 2 ของคำซ้ำจะลงเสียงหนัก

ส่วนคำซ้ำ 2 พยางค์ในภาษาไทยจะลงเสียงหนักที่พยางค์ที่ 2 ของคำซ้ำเสมอไม่ว่าคำเต็มจะเป็นคำชนิดใด

7.3.1.2 การลงเสียงหนักเบาของคำซ้ำ 4 พยางค์ในภาษาจีนจะไม่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงวรรคของคำซ้ำ แต่เกี่ยวกับรูปแบบของคำซ้ำคือ คำซ้ำ 4 พยางค์

ในภาษาจีนจะลงเสียงหนักที่พยางค์ที่ 4 และลงเสียงหนักรองลงมาที่พยางค์แรก ถ้าคำซ้ำเป็นแบบAABB แต่จะลงเสียงหนักที่พยางค์แรกและลงเสียงหนักรองลงมาที่พยางค์ที่ 3 ถ้าคำซ้ำเป็นแบบABAB ทั้งนี้ไม่ว่าคำซ้ำ 4 พยางค์นั้นจะเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์หรือไม่เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์

ส่วนการลงเสียงหนักเบาของคำซ้ำ 4 พยางค์ในภาษาไทย จะไม่เกี่ยวกับรูปแบบของคำซ้ำ แต่จะเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ของคำซ้ำและโครงสร้างของพยางค์ในคำซ้ำคือ คำซ้ำ 4 พยางค์ในภาษาไทยจะลงเสียงหนักที่พยางค์ที่ 4 และลงเสียงหนักรองลงมาที่พยางค์ที่ 2 ถ้าเป็นคำซ้ำที่ไม่เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ แต่จะลงเสียงหนักพิเศษที่พยางค์ที่ 2 และลงเสียงหนักธรรมดาที่พยางค์ที่ 4 ของคำซ้ำ ถ้าเป็นคำซ้ำที่เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ และการลงเสียงหนักเบาของคำซ้ำ 4 พยางค์แบบABAB ในภาษาไทยยังเกี่ยวข้องกับการลงเสียงหนักเบาของคำเดิม 2 พยางค์ที่นำมาซ้ำนั้น คือถ้าคำเดิมลงเสียงหนักเฉพาะพยางค์ที่ 2 เมื่อซ้ำเป็นคำซ้ำ 4 พยางค์ จะลงเสียงหนักที่พยางค์ที่ 2 และพยางค์ที่ 4 ถ้าคำเดิมลงเสียงหนักทั้งพยางค์ที่ 1 และพยางค์ที่ 2 เมื่อซ้ำเป็นคำซ้ำ 4 พยางค์ จะลงเสียงหนักทุกพยางค์ อย่างไรก็ตาม พยางค์ที่ 4 มักเป็นพยางค์ที่ลงเสียงหนักที่สุด

7.3.2 เสียงวรรณยุกต์ของคำซ้ำ

7.3.2.1 คำซ้ำในภาษาจีนและภาษาไทยเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ก็มิได้ เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ก็มิได้

เสียงวรรณยุกต์ของคำซ้ำที่เปลี่ยนไปในทั้งสองภาษานั้นจะเปลี่ยนเป็นเสียงสูงทั้งสิ้น ในภาษาจีนคำซ้ำจะเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์เป็นเสียง 1 ซึ่งมีระดับเสียงสูงที่สุด (ดูบทที่ 1 หน้า 14) ไม่ว่าจะ เป็นคำซ้ำ 2 พยางค์หรือ 4 พยางค์

ส่วนคำซ้ำในภาษาไทยเสียงวรรณยุกต์จะเปลี่ยนเป็นเสียงวรรณยุกต์เน้น ซึ่งมีระดับเสียงสูงที่สุดคือสูงกว่าเสียงตรีเส็กน้อยไม่ว่าจะเป็นคำซ้ำ 2 พยางค์หรือ 4 พยางค์ (ดูบทที่ 4 หน้า 160)

7.3.2.2 การเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ของคำซ้ำเกี่ยวข้องับชนิดของคำเดิม คำซ้ำ 2 พยางค์ซึ่งคำเดิมเป็นคำนาม คำสรรพนาม คำสัทชณะนามและคำบอกจำนวนนับทั้งในภาษาจีนและภาษาไทย เสียงวรรณยุกต์ของคำซ้ำจะไม่เปลี่ยน แต่ถ้าคำเดิมเป็นคำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ เสียงวรรณยุกต์ของคำซ้ำจะเปลี่ยนได้ในทั้งสองภาษา

7.3.2.3 คำซ้ำในภาษาจีนและภาษาไทยจะเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ที่พยางค์ต่างกัน คำซ้ำ 2 พยางค์ในภาษาจีนจะเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ที่ 2 ส่วนคำซ้ำ 2 พยางค์ในภาษาไทยจะเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์แรก คำซ้ำ 4 พยางค์ในภาษาจีนจะเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ที่ 3 และพยางค์ที่ 4 ส่วนคำซ้ำ 4 พยางค์ในภาษาไทยจะเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ที่ 2 เท่านั้น

7.3.2.4 รูปแบบของคำซ้ำ 4 พยางค์ที่เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ได้ในภาษาจีนและภาษาไทยจะต่างกัน คำซ้ำ 4 พยางค์แบบAABB ในภาษาจีนจะเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ได้ ส่วนคำซ้ำแบบAABB ในภาษาไทยไม่เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ คำซ้ำ 4 พยางค์แบบABAB ในภาษาจีนจะเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้ ส่วนคำซ้ำ 4 พยางค์แบบABAB ในภาษาไทยจะเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ได้

7.3.3 เสียงพยัญชนะและเสียงสระของคำซ้ำ

7.3.3.1 เสียงพยัญชนะของคำซ้ำทั้งประเภทอีสระและประเภทไม่มีอีสระจะไม่เปลี่ยนแปลงทั้งในภาษาจีนและภาษาไทย

7.3.3.2 เสียงสระของคำซ้ำในพยางค์ที่ลงเสียงหนักทั้งในภาษาจีนและภาษาไทยจะออกเสียงยาวกว่าสระในพยางค์ที่ไม่ลงเสียงหนักหรือพยางค์ที่ลงเสียงหนักรองลงมาและสระในพยางค์ที่ลงเสียงหนักพิเศษในภาษาไทยจะออกเสียงยาวกว่าเสียงสระในพยางค์ที่ลงเสียงหนักธรรมดา

7.4 หน้าที่ของคำซ้ำ

7.4.1 หน้าที่ของคำซ้ำในภาษาจีนและภาษาไทยต่างก็แบ่งได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือประเภทที่คำซ้ำทำหน้าที่อย่างเดียวกับคำเดิม ประเภทที่คำซ้ำทำหน้าที่ต่างกับคำเดิม และประเภทที่คำซ้ำเทียบหน้าที่กับคำเดิมไม่ได้

คำทุกชนิดที่ซ้ำได้ในภาษาจีนและภาษาไทยต่างก็มีคำซ้ำที่ทำหน้าที่อย่างเดียวกับคำเดิม ส่วนคำซ้ำซึ่งทำหน้าที่ต่างกับคำเดิมในภาษาจีนมีจำนวนมากกว่าในภาษาไทย คือ คำซ้ำที่ทำหน้าที่ต่างกับคำเดิมในภาษาจีนมี 7 ประเภท แต่คำซ้ำที่ทำหน้าที่ต่างกับคำเดิม

ในภาษาไทยมี 3 ประเภท ส่วนคำซ้ำที่เทียบหน้าที่กับคำเดิมไม่ได้ ในภาษาจีนและภาษาไทยต่างก็มีคำซ้ำหนึ่งรูปแบบ ซึ่งเป็นคำซ้ำประเภทไวย่สระและทำหน้าที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ คำซ้ำที่เทียบหน้าที่กับคำเดิมไม่ได้ในภาษาจีนได้แก่คำซ้ำแบบXbuAA และคำซ้ำที่เทียบหน้าที่กับคำเดิมไม่ได้ในภาษาไทยได้แก่คำซ้ำแบบXAA

7.4.2 หน้าที่ของคำซ้ำในภาษาจีนจะลึบซับซ้อนกว่าหน้าที่ของคำซ้ำในภาษาไทย คือ คำซ้ำในภาษาจีนที่ทำหน้าที่ต่างกับคำเดิมนั้น เกิดจากคำเดิม 5 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ และคำบอกจำนวนนับ เมื่อเป็นคำซ้ำแล้วจะทำหน้าที่ได้ 3 อย่าง คือเป็นคำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ และคำกริยา

ส่วนคำซ้ำในภาษาไทยที่ทำหน้าที่ต่างกับคำเดิมนั้น เกิดจากคำเดิม 2 ชนิด ได้แก่ คำนาม และคำกริยา เมื่อซ้ำแล้วจะทำหน้าที่ได้ 2 อย่าง คือเป็นคำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์

7.4.3 หน้าที่ของคำซ้ำในภาษาจีนบางคำจะเกี่ยวข้องกับรูปแบบของคำซ้ำ รูปแบบคำซ้ำที่ต่างกันจะทำให้หน้าที่ของคำซ้ำแตกต่างกันไป แม้ว่าจะเกิดจากคำเดิมคำเดียวกันก็ตาม ส่วนรูปแบบคำซ้ำในภาษาไทยจะไม่มีส่วนในการกำหนดหน้าที่ของคำซ้ำอย่างในภาษาจีน (ดูบทที่ 5)

7.5 ความหมายของคำซ้ำ

7.5.1 ความหมายของคำซ้ำในภาษาจีนและภาษาไทย

ความหมายของคำซ้ำที่มีทั้งในภาษาจีนและภาษาไทยมี 6 ความหมาย ได้แก่

1. คำซ้ำมีความหมายเป็นพหูพจน์
2. คำซ้ำมีความหมายว่าที่ละอย่างหรือคราวละอย่าง
3. คำซ้ำมีความหมายไม่เจาะจงแน่นอนเท่าคำเดิม
4. คำซ้ำมีความหมายเพื่ง้น้ำหนักขึ้น
5. คำซ้ำทำให้เกิดภาพ
6. คำซ้ำมีความหมายใหม่

ความหมายของคำซ้ำที่มีเฉพาะในภาษาจีนมี 2 ความหมายได้แก่ คำซ้ำ- มีความหมายแฝงแสดงว่าไม่ชอบ และคำซ้ำมีความหมายว่าทำกริยานั้นสักเล็กน้อย

ส่วนความหมายของคำซ้ำที่มีเฉพาะในภาษาไทยก็มี 2 ความหมายเช่นกัน ได้แก่ คำซ้ำมีความหมายเพิ่มน้ำหนักเป็นพิเศษ และคำซ้ำมีความหมายแฝงแสดงว่าทำอย่าง ไม่ตั้งใจ

7.5.2 สัทลักษณะที่เหมือนกันทางความหมายของคำซ้ำ

1. คำนาม คำสรรพนาม คำสัทลักษณะนาม คำบอกจำนวนนับ และคำกริยา ในภาษาจีนและภาษาไทยต่างก็มีคำซ้ำแล้วมีความหมายว่าเป็นพหูพจน์ (ดูบทที่ 6)
2. คำสัทลักษณะนามในภาษาจีนที่อยู่กับตัวเลข "หนึ่ง" และ คำสัทลักษณะนาม ในภาษาไทยที่อยู่กับคำ "ไป" และ "เป็น" เมื่อซ้ำแล้วนอกจากจะมีความหมายเป็นพหูพจน์ แล้วจะมีความหมายว่าถี่ละอย่างหรือคราวละอย่าง
3. คำกริยวิเศษณ์ในภาษาจีนและภาษาไทย เมื่อซ้ำแล้วต่างก็มีความหมายเพิ่มน้ำหนักขึ้นและคำซ้ำแบบXAA ในภาษาจีนและภาษาไทยต่างก็ทำให้เกิดภาพจากคำซ้ำ

7.5.3 สัทลักษณะที่ต่างกันทางความหมายของคำซ้ำ

1. คำซ้ำในภาษาจีนที่มีความหมายว่ามีคุณสมบัติอยู่ในประเภทใดประเภทหนึ่งได้แก่ คำซ้ำที่เกิดจากคำคุณศัพท์เท่านั้นและต้องเป็นคำซ้ำแบบAAด้วยถ้าเป็นคำคุณศัพท์ที่ซ้ำแบบAABB แบบABAB และแบบAAB จะมีความหมายเพิ่มน้ำหนักขึ้น

ส่วนคำซ้ำในภาษาไทยที่มีความหมายว่ามีคุณสมบัติอยู่ในประเภทใดประเภทหนึ่งได้แก่ คำซ้ำที่เกิดจากคำ 2 ชนิดคือ คำคุณศัพท์และคำบุพบทโดยไม่จำกัดว่าจะซ้ำตามรูปแบบใด

2. คำซ้ำในภาษาจีนที่มีการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์และไม่มีการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์นั้นไม่ได้ต่างกันที่ความหมาย แต่ต่างกันที่การใช้ คำซ้ำในภาษาจีนที่มีการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์จะใช้ในการพูดคุยธรรมดาและใช้ในหมู่ชาวบ้านมากกว่าปัญญาชน ส่วนคำซ้ำที่ไม่มีการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์จะใช้ในการพูดที่ค่อนข้างเป็นทางการและใช้ในหมู่ปัญญาชนมากกว่าชาวบ้าน

ส่วนคำซ้ำในภาษาไทยที่มีการ เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์และไม่มี การ เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ ความหมายจะต่างกัน คือ คำซ้ำที่มีการ เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์จะมีความหมายเพิ่มน้ำหนักเป็นพิเศษ ส่วนคำซ้ำที่ไม่มี การ เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์จะมีความหมายต่าง ๆ กัน

การศึกษาเปรียบเทียบคำซ้ำในภาษาจีนและภาษาไทยนี้ทำให้ได้พบว่าชนิดคำซ้ำได้ รูปแบบของคำซ้ำ ท่วงทำนองของคำซ้ำ และความหมายของคำซ้ำในภาษาทั้งสองจะมีลักษณะเหมือนกันเป็นส่วนใหญ่ แต่ลักษณะทางด้านเสียงคำซ้ำจะแตกต่างกันมาก ในเรื่องการลงเสียงหนักและการ เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ของคำซ้ำ การที่คำซ้ำในภาษาจีนและภาษาไทยมีลักษณะที่เหมือนกันมากเช่นนี้ น่าจะเป็นข้อสนับสนุนประการหนึ่งว่าภาษาจีนและภาษาไทยอาจจะเป็นภาษาในตระกูลเดียวกัน

ข้อเสนอนี้

เนื่องจากคำซ้ำเป็นวิธีการประกอบรูปคำที่สำคัญอย่างหนึ่งของภาษาจีนและภาษาไทย จึงควรจะได้มีการศึกษา เรื่องคำซ้ำเพิ่มเติมจากการศึกษาครั้งนี้ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาคำซ้อนซ้ำในภาษาจีนและภาษาไทย

ภาษาจีนและภาษาไทยต่างก็มีคำซ้อนซ้ำซึ่งมักเป็นคำ 4 พยางค์ที่เกิดจากการซ้ำคำ 2 คำ และซ้ำพยางค์ที่หนึ่งกับพยางค์ที่สาม หรือซ้ำข้ามพยางค์ควรจะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบ เสียงที่มาและความหมายของคำซ้ำในทั้งสองภาษาว่ามีความเหมือนกันและแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

ตัวอย่างคำซ้อนซ้ำในภาษาจีน

(1) 全 心 全 意
quan xīn quan yì

เต็มใจ เต็ม ใจ

"สุดจิตสุดใจ"

(2) 一 模 一 樣
yī mú yí yàng

หนึ่งแบบ หนึ่งอย่าง

"เป็นพิมพ์เดียวกัน เป็นแบบเดียวกัน"

ตัวอย่างคำซ้อนซ้ำในภาษาไทย

- (1) เป็นหนี้เป็นสิน
- (2) มีหน้ามีตา

2. ควรมีการศึกษาคำซ้ำที่เกิดจากคำเลียนเสียงและคำอุทานในภาษาจีนและภาษาไทย

ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่า คำอุทานและคำเลียนเสียงในภาษาจีนและภาษาไทยนั้นนำมาซ้ำได้ โดยเฉพาะคำเลียนเสียง ซ้ำได้เกือบทุกคำ แต่ความหมายจะไม่ต่างกับความหมายของคำเดิมตั้งคำซ้ำทั่วไป จึงไม่ถือว่าเป็นคำซ้ำ หรือถ้าเป็นก็เป็นคำซ้ำชนิดพิเศษ ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการศึกษาว่า รูปแบบเสียง หน้าที่และความหมายของคำซ้ำที่เกิดจากคำอุทานและคำเลียนเสียงในทั้งสองภาษา มีความเหมือนกันและความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

ก. ตัวอย่างคำซ้ำที่เกิดจากคำอุทานและคำเลียนเสียงในภาษาจีนมีดังต่อไปนี้

1. คำซ้ำที่เกิดจากคำอุทานในภาษาจีน

- (1) 哎 — 哎哎
āi   āi āi
"เอ๊ะ"   "เอ๊ะ ๆ"

哎! 哎! 這東西放這兒不行。
Ai! Ai! Zhè dōngxi fang zher bù xíng.

เอ๊ะ ๆ นี่ ของ วาง ตรงนี้ ไม่ได้

เอ๊ะ ๆ ของอย่างนี้วางไว้ตรงนี้ไม่ได้

- (2) 哎哟 — 哎哟 哎哟
āiyō   āiyō āiyō
"โอ๊ย"   "โอ๊ย ๆ"

那孩子肚子疼得哎哟哎哟地叫。
Nà ge háizi dùzi téng de āiyō āiyō de jiào.

นั่น คน เด็ก ท้อง ปวด จน โอ๊ย ๆ อย่าง ร้อง

เด็กคนนั้นปวดท้องจนร้องโอ๊ย ๆ

2. คำซ้ำที่เกิดจากคำเลียนเสียงในภาษาจีน

- (1) 汪 — 汪汪
Wāng wāng wāng
"โ으่ง" "โ으่ง ๆ"

狗 汪 汪 地 叫 着。
Gǒu wāng wāng de jiào zhe.

หมา โ으่ง ๆ อย่าง เहां อยู่

หมาเหहांโ으่ง ๆ

- (2) 嘎 — 嘎嘎
gā gā gā
"ก้าบ" "ก้าบ ๆ"

鴨子 嘎 嘎 地 叫。
Yazi gā gā de jiào.

เป็ด ก้าบ ๆ อย่าง ร้อง

เป็ดร้องก้าบ ๆ

- (3) 轟隆 — 轟隆 轟隆
hōnglōng hōnglōng hōnglōng

"ครึน" "ครึน ๆ"

天 上 雷 轟隆 轟隆 地 响 着。
Tiān shàng léi hōnglōng hōnglōng de xiǎng zhe.

ฟ้า บน ฟ้าร้อง ครึน ๆ อย่าง ตัง อยู่

ฟ้าร้องครึน ๆ อยู่

- (4) 哗啦 — 哗啦 哗啦
huāla huāla huāla
"ฮู่" "ฮู่ ๆ"

雨 嘩 啦 嘩 啦 地 下 着 。
Yǔ Huā lā Huā lā de xià zhe.

ฝน ฟู๊ ๆ อย่าง ตก อยู่
ฝนตกฟู๊ ๆ อยู่

ข. ตัวอย่างคำซ้ำที่เกิดจากคำอุทานและคำเลียนเสียงในภาษาไทย มีดังต่อไปนี้

ไปด้

1. คำซ้ำที่เกิดจากคำอุทานในภาษาไทย

(1) โอ๊ย - โอ๊ย ๆ

โอ๊ย ๆ ปวดท้องเหลือเกิน

(2) เอ๊ะ - เอ๊ะ ๆ

เอ๊ะ ๆ พุดไม่รู้เรื่องหรือยัง

2. คำซ้ำที่เกิดจากคำเลียนเสียงในภาษาไทย

(1) โอ - โอ ๆ

เขาร้องไห้โอ ๆ

(2) ตูบ - ตูบ ๆ

หัวใจของฉันเต้นตูบ ๆ

(3) สึกฉัก - สึกฉัก ๆ

เสียงรถไฟดังสึกฉัก ๆ

(4) โครมคราม - โครมคราม ๆ

ได้ยินเสียงชนบันไดดังโครมคราม ๆ

3. ควรมีการศึกษา เปรียบเทียบคำซ้ำบางส่วนในภาษาจีนและภาษาไทย

ภาษาจีนและภาษาไทยต่างก็มีคำซ้ำบางส่วนมากมาย คือ คำอาจะซ้ำเฉพาะเสียงพยัญชนะต้น เสียงสระหรือเสียงพยัญชนะสะกดอย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการออกเสียงและความไพเราะ

ตัวอย่างคำซ้ำบางส่วนในภาษาจีน

(1) ซ้ำเสียงพยัญชนะต้น

蜘蛛 zhīzhū "แมลงมุม"

เสียงพยัญชนะต้น zh ในพยางค์แรก zhī ซ้ำกับเสียงพยัญชนะต้น zh ในพยางค์ที่สอง zhū

(2) ซ้ำเสียงสระ

骆驼 luòtuo "อูฐ"

เสียงสระ uo ในพยางค์แรก luò ซ้ำกับเสียงสระ uo ในพยางค์ที่สอง tuo

(3) ซ้ำทั้งเสียงสระและเสียงพยัญชนะสะกด

蜻蜓 qīngtíng "แมลงปอ"

เสียงสระ i ในพยางค์แรก qīng ซ้ำกับเสียงสระ i ในพยางค์ที่สอง tíng และเสียงพยัญชนะตัวสะกด ng ในพยางค์แรกซ้ำกับเสียงพยัญชนะตัวสะกด ng ในพยางค์ที่สอง

ตัวอย่างคำซ้ำบางส่วนในภาษาไทย

(1) ซ้ำเสียงพยัญชนะต้น

โลเล

เสียงพยัญชนะต้น ล ในพยางค์แรก โล ซ้ำกับเสียงพยัญชนะต้น ล ในพยางค์ที่สอง เล

(2) ซ้ำทั้งเสียงสระและเสียงพยัญชนะสะกด

จองหอง

เสียงสระ ออ ในพยางค์แรก จอง ซ้ำกับเสียงสระ ออ ในพยางค์ที่สอง หอง และเสียงพยัญชนะสะกด ง ในพยางค์แรกซ้ำกับเสียงพยัญชนะสะกด ง ในพยางค์ที่สอง

4. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการซ้ำวลีและการซ้ำประโยคในภาษาจีน

และภาษาไทย

ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าในภาษาจีนและภาษาไทยนอกจากมีการซ้ำคำ
แล้วยังมีการซ้ำวลีและประโยคด้วย ซึ่งควรจะมีการศึกษาความเหมือนและความแตกต่างกัน
ในการซ้ำวลีและประโยคในทั้งสองภาษา

ตัวอย่างการซ้ำวลีในภาษาจีน

(1) 多謝 — 多謝 多謝
duō xiè   duō xiè   duō xiè

"ขอบคุณมาก"   "ขอบคุณมาก ของคุณมาก"

(2) 別笑 — 別笑 別笑
bié xiào   bié xiào   bié xiào

"อย่าหัวเราะ"   "อย่าหัวเราะ อย่าหัวเราะ"

ตัวอย่างการซ้ำประโยคในภาษาจีน

(1) 你 有 理 。 — 你 有 理 ， 你 有 理 。

Ni you li.   Ni you li, ni you li.

"คุณมีเหตุผล"   "คุณมีเหตุผล คุณมีเหตุผล"

(2) 我 就 來 — 我 就 來 ， 我 就 來 。

Wo jiu lai   Wo jiu lai, wo jiu lai.

"ฉันจะมาเดี๋ยวนี้"   "ฉันจะมาเดี๋ยวนี้ ฉันจะมาเดี๋ยวนี้"

ตัวอย่างการซ้ำวลีในภาษาไทย

(1) ทุกวัน - ทุกวัน ๆ

เขาไปที่นั่นทุกวัน ๆ

(2) ทุกเดือน - ทุกเดือน ๆ

เธอต้องมาทุกเดือน ๆ

ตัวอย่างการซ้ำประโยคในภาษาไทย

(1) ฝั่งเสีย - ฝั่งเสีย ๆ

(2) เอาหรือยัง - เอาหรือยัง ๆ

5. การศึกษาเรื่องลักษณะทางด้านเสียงของคำซ้ำในภาษาจีนและภาษาไทยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกตและสอบถามจากเจ้าของภาษา ควรจะได้มีการทดสอบด้วยเครื่องมืออีกครั้งหนึ่ง

6. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบคำซ้ำในภาษาไทยกับภาษาอื่น ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น ภาษามลายู และภาษาพม่า เป็นต้น เพื่อศึกษาว่าคำซ้ำในภาษาต่าง ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีลักษณะร่วมกันอย่างไรหรือไม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย